

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกวาง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกวาง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสุกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกวาง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกวางและนายอำเภอโพธาราม จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกวาง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกวาง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกวางมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติตามให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐและหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่สัตว์แพทย์ในราชการท้องถิ่น

“การเลี้ยงสุกร” หมายความว่า การมีสุกรไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นประจำสม่ำเสมอ เพื่อให้สุกรเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“อาคาร” หมายความว่า บ้าน โรงเรือน ร้าน อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตามข้อบัญญัตินี้

“เหตุรำคาญ” หมายความว่า ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

(๑) แหล่งน้ำทางระบายน้ำที่ใส่มูลหรือฉ่ําหรือสถานที่อื่นที่อยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของมีการเทสิ่งใด ๆ เป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมหรือละอองสารเป็นพิษ

(๒) อาคารอันเป็นที่อยู่อาศัยของคนหรือสัตว์หรือสถานที่ประกอบการใด ไม่มีการระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองอย่างเพียงพอจนเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๓) การกระทำใด ๆ ที่ทำให้เกิดกลิ่น เสียง สิ่งมีพิษ หรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจของผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบเหตุนั้น

(๔) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสุกร

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสุกรจะต้องปฏิบัติตามมาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ตั้ง ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลหรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑.๑) สถานที่ประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ สิบเอ็ด ถึง ยี่สิบตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่าห้าสิบเมตร

(๑.๒) สถานที่ประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ยี่สิบเอ็ด ถึง ห้าสิบตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเมตร

(๑.๓) สถานที่ประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ห้าสิบเอ็ด ถึง ห้าร้อยตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่าสองร้อยเมตร

(๑.๔) สถานที่ประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ห้าร้อยเอ็ด ถึง ห้าพันตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่าหนึ่งพันเมตร

(๑.๕) สถานที่ประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ห้าพันเอ็ดตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่าสองพันเมตร

(๒) โรงเรือนเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบ

(๒.๑) โรงเรือนเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

(๒.๒) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสุกร ไม่มีการพักอาศัย หรือประกอบกิจการอื่นใด

(๒.๓) พื้นโรงเรือนเลี้ยงสุกรทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงรางระบายน้ำได้สะดวก

(๒.๔) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสุกรกว้างขวางเพียงพอ คอกสุกร ต้องมีการกั้นเป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสุกรไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด

(๒.๕) หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรงทนทาน มีความสูงจากพื้นเหมาะสมและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องเข้าภายในอาคารได้อย่างทั่วถึง

(๒.๖) ต้องมีห้องเก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ หรืออุปกรณ์ในการทำงานในที่มิดชิดเป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาความสะอาดอยู่เสมอไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรคต่าง ๆ ทั้งนี้รายละเอียดโรงเรือนเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบให้เป็นไปตามประกาศหรือข้อบังคับของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๓) การจัดการของเสีย สารพิษและมลพิษของสถานประกอบการเลี้ยงสุกร

(๓.๑) ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้การบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ระบายน้ำไม่อุดตัน

(๓.๒) น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พร้อมรายงานการบำบัดน้ำเสียตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ

(๓.๓) ต้องเก็บ กวาด มูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลเป็นประจำทุกวันและห้ามทิ้งมูลสุกรหรือมูลฝอยในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

(๓.๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างโรงเรือนเลี้ยงสุกร และบริเวณโดยรอบโรงเรือนให้สะอาดทุกวันให้มีลักษณะที่ดีอยู่เสมอ รวมทั้งต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๓.๕) ต้องจัดให้มีที่เก็บกักมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลโดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๓.๖) ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินสาธารณะหรือทางน้ำสาธารณะหรือในที่อื่นใดนอกจากที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะที่ได้จัดไว้

(๓.๗) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษและเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๔) การจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์พาหะนำโรค

(๔.๑) น้ำเสียต้องได้รับการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานและควบคุมการระบายน้ำเสีย

(๔.๒) ต้องมีการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์

(๔.๓) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม

(๕) การจัดการปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๕.๑) ถ้ามีการทำให้เกิดควันไฟไฉ่แมลงให้สัตว์ต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ

(๕.๒) ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๕.๓) จำนวนสัตว์ต้องไม่เกินสมควร จนเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่อาศัย

ผู้ประสงค์จะเลี้ยงสุกรจะต้องยื่นคำขออนุญาตเลี้ยงสุกรตามแบบและเงื่อนไขที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกวางกำหนด พร้อมเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดกรณีเป็นนิติบุคคล

(๔) หนังสือมอบอำนาจพร้อมเอกสาร

(๕) สำเนาเอกสารอื่นตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) เอกสารอื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๘ จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของและต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรนั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๙ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

ข้อ ๑๐ ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสม สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสุกร รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๑ สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหาร ควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๒ อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๑๓ ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๑๔ ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสม และเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๕ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๑๖ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้มาตรฐานไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสุกร และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวแล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่หรือวิธีอื่น

ข้อ ๑๗ ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐานและมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน

ข้อ ๑๘ กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบคุณภาพน้ำดิบให้สะอาดตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะกักเก็บน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่ส่งผลกระทบต่อโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หูน้ำหนวก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด อีสุกอีใส คางทูม ไวรัสตับอักเสบบี เป็นต้น

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๑ ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย

ข้อ ๒๒ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์มและภายหลังออกจากห้องส้วม และจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๒) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๓) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีต้องสวมถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๓ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

ข้อ ๒๔ ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกวางว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๒๕ ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามสุขลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๒๖ ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๒๗ ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๘ ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสุกรด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

ข้อ ๒๙ การกำจัดซากสุกรให้ใช้วิธีเผา หรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสุกรโดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากสุกรจากผิวดินไม่น้อยกว่าสองเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรย

(๒) การกำจัดซากสุกรโดยการเผาต้องมีสถานที่เผา หรือเตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ในการใช้เผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสุกรต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสุกร อาคาร สำนักงาน อาคารที่พักอาศัย

ข้อ ๓๐ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์ และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้จำนวนมากจนก่อให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสุกร ทั้งในตัวสุกร อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ข้อ ๓๑ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวกับสัตว์ในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสุกร ทั้งในตัวสุกร อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ข้อ ๓๒ ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๓ ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๓๔ ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๓๕ ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนีย บริเวณคอกเลี้ยงสุกรต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๓๖ วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ให้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

ข้อ ๓๗ ควรควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบการมิให้มีกลิ่น น้ำเสีย เขม่าควัน เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตราย

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๓๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือจัดส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

ข้อ ๓๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกวาง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ข้อใดข้อหนึ่ง ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

นายสาธิต ฤทธิ์เดช

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองขวาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองวาง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร
พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	ประเภทกิจการการเลี้ยงสุกร	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๑.	ตั้งแต่ ๕ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๑๐๐
๒.	ตั้งแต่ ๒๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว	๓๐๐
๓.	ตั้งแต่ ๔๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๕๐๐
๔.	ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว	๑,๐๐๐
๕.	ตั้งแต่ ๕๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	๒,๐๐๐
๖.	ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตัว	๓,๐๐๐
๗.	ตั้งแต่ ๒,๐๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตัว	๔,๐๐๐
๘.	ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๘,๐๐๐ ตัว	๖,๐๐๐
๙.	ตั้งแต่ ๘,๐๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัว	๘,๐๐๐
๑๐.	ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๑ ตัวขึ้นไป	๑๒,๐๐๐